

Η εκστρατεία

Αμέσως μετά τη λήξη του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου πραγματοποιήθηκε διάσκεψη στο Παρίσι, όπου αποφασίστηκε η παραχώρηση της περιοχής της Σμύρνης στην Ελλάδα. Ύστερα από αυτή την απόφαση η 1η μεραρχία του Ελληνικού στρατού υπό τις διαταγές του συνταγματάρχη Ζαφειρίου αποβιβάστηκε στη Σμύρνη στις 2 Μαΐου του 1919. Στους επόμενους μήνες συγκροτήθηκε στρατιωτική μεραρχία με έδρα την Σμύρνη υπό τον συνταγματάρχη Μαζαράκη. Οι Τούρκοι όμως αρνήθηκαν να αναγνωρίσουν την συνθήκη και ξεκίνησαν ανταρτοπόλεμο με αποτέλεσμα η απόβαση του Ελληνικού στρατού να μετατραπεί σε εκστρατεία.

Στη διάσκεψη του Λονδίνου (1920) αποφασίστηκε η οριστική παραχώρηση της Θράκης και της Σμύρνης στην Ελλάδα. Τον Μάρτιο του ίδιου χρόνου το ελληνικό στρατηγείο μεταφέρθηκε από τη Θεσσαλονίκη στη Σμύρνη υπό το Λεωνίδα Παρασκευόπουλο. Ύστερα από πιέσεις του Ελευθέριου Βενιζέλου οι Μεγάλες δυνάμεις έδωσαν τη συγκατάθεση τους για προέλαση του Ελληνικού στρατού στην ενδοχώρα της Μικράς Ασίας με αποτέλεσμα ένα μήνα αργότερα να πραγματοποιηθεί η συνθήκη των Σεβρών, όπου θα επικυρωνόταν η προσάρτηση της Μικράς Ασίας στο Ελληνικό κράτος ενώ μέχρι τις 10 Αυγούστου θα ακολουθούσε και η προσάρτηση της Ανατολικής Θράκης και των νησιών του Αιγαίου.

Παράλληλα με τις επιτυχίες του ελληνικού στρατού, στο τουρκικό στρατόπεδο επικρατούσε εμφύλια διαμάχη μεταξύ της στρατιωτικής και πολιτικής εξουσίας. Ο Κεμάλ Ατατούρκ είχε επαναστατήσει κατά του Σουλτάνου και είχε συγκροτήσει, με την σύμφωνη γνώμη της Τουρκικής εθνοσυνέλευσης, κυβέρνηση. Μια από τις πρώτες του κινήσεις ήταν η μεταφορά της πρωτεύουσας από την Κωνσταντινούπολη, η οποία είχε καταληφθεί από τα συμμαχικά στρατεύματα, στην Άγκυρα. Από εκεί ο Ατατούρκ οργάνωσε συστηματικότερα την αντεπίθεση του. Επιπλέον είχε καταφέρει να υπογράψει ανακωχή με την Ρωσία και τη Γαλλία έτσι ώστε να εξασφαλίσει τα νώτα του.